

Sygn. akt II K 11/18

WYROK ŁĄCZNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 07 maja 2018 r.

Sąd Rejonowy w Piotrkowie Trybunalskim, w II Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący: SSR Małgorzata Krupska - Świstak

Protokolant: staż. Justyna Dorosławska

w obecności Prokuratora: Kamila Majdy

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 07 maja 2018 r.

sprawy **D. D.**

syna M. i E. z d. G.

ur. (...) w P.

skazanego prawomocnymi wyrokami:

I. Sądu Rejonowego w P. (...) z dnia 04 stycznia 2010 r. w sprawie o sygn. akt **II K 428/09**, z którego kara została wykonana w całości;

II. Sądu Rejonowego w P. (...) z dnia 17 czerwca 2010 r. w sprawie o sygn. akt **II K 113/10**, z którego kary pozbawienia wolności oraz grzywna zostały wykonane w całości;

III. Sądu Rejonowego w P. (...) z dnia 03 czerwca 2011 r. w sprawie o sygn. akt **II K 72/11**, na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby 2 lat, która nie została zarządzona do wykonania oraz grzywnę, która została wykonana w całości;

IV. Sądu Rejonowego w P. (...) z dnia 02 grudnia 2011 r. w sprawie o sygn. akt **II K 637/11**, z którego kara łączna została wykonana w całości;

V. Sądu Rejonowego w P. (...) z dnia 02 stycznia 2013 r. w sprawie o sygn. akt **II K 877/12**, z którego kara grzywny została wykonana w całości;

VI. Sądu Rejonowego w P. (...) z dnia 24 czerwca 2015 r. w sprawie o sygn. akt **VII K 119/15**, na karę 1 roku pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby 3 lat, która została zarządzona do wykonania postanowieniem tegoż Sądu z dnia 5 kwietnia 2017 r. w sprawie VII ko 251/17 i wprowadzona do wykonania 27 października 2017 r. z przewidywanym okresem zakończenia 27 października 2018 r. oraz na karę grzywny wykonaną w całości;

VII. Sądu Rejonowego w P. (...) z dnia 04 sierpnia 2015 r. w sprawie o sygn. akt **II K 475/15**, na karę 8 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby 3 lat, która została zarządzona do wykonania postanowieniem tegoż Sądu z dnia 02 lutego 2017 r. w sprawie VII Ko 2777/16, z zaliczeniem na jej poczet 50 dni tytułem uiszczonej grzywny, z przewidywanym okresem odbycia od 27 października 2018 r. do 5 maja 2019 r.

VIII. Sądu Rejonowego w W. z dnia 17 października 2016 r. w sprawie o sygn. akt **IX K 638/16** za czyn z art. 288§ 1 kk na karę 4 miesięcy ograniczenia wolności, poddaną kontrawencjonalizacji postanowieniem tegoż Sądu z dnia 12 stycznia 2018 r. w sprawie IX Ko 52/18.

w przedmiocie wydania wyroku łącznego

1. na podstawie art. 569 § 1 kpk w zw. z art. 85§ 1, 2 i 3 kk, art. 86 § 1 kk łączy jednostkowe kary pozbawienia wolności orzeczone wyrokami opisanymi w pkt VI i VII i wymierza skazanemu D. D. karę łączną 1 (jeden) rok 6 (sześć) miesięcy pozbawienia wolności;
2. na podstawie art. 577 kpk na poczet wymierzonej w pkt 1 kary łącznej pozbawienia wolności zalicza skazanemu - okres odbywania kary pozbawienia wolności w sprawie VII K 119/15 od dnia 27 października 2017 r. oraz 50 (pięćdziesiąt) dni z tytułu grzywny uiszczonej w sprawie II K 475/15;
3. na podstawie art. 572 kpk umarza postępowanie o wyrok łączny w zakresie wyroków opisanych w pkt od I do V i w pkt VIII
4. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. E. Ł. kwotę 147,60 (sto czterdzieści siedem złotych i sześćdziesiąt groszy) tytułem zwrotu kosztów nieopłaconej obrony udzielonej skazanemu z urzędu;
5. zwalnia skazanego od kosztów postępowania związanych z wydaniem wyroku łącznego, obciążając nimi Skarb Państwa.

UZASADNIENIE

D. D. został skazany prawomocnymi wyrokami:

I. Sądu Rejonowego w P. (...) z dnia 04 stycznia 2010 r. w sprawie o sygn. akt **II K 428/09**, z którego kara samoistnej grzywny została wykonana w całości;

Dowód: odpis wyroku k. 14, karta dłużnika k. 36, dane z KRK k. 197-

199

II. Sądu Rejonowego w P. (...) z dnia 17 czerwca 2010 r. w sprawie o sygn. akt **II K 113/10**, z którego kary pozbawienia wolności oraz grzywna zostały wykonane w całości;

Dowód: odpis wyroku k. 127-128, informacja o orzeczeniach i

pobytach k. 131-134, k. 140-142, karta dłużnika k. 37.

dane z KRK k. 197- 199.

III. Sądu Rejonowego w P. (...) z dnia 03 czerwca 2011 r. w sprawie o sygn. akt **II K 72/11**, na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby 2 lat, która nie została zarządzona do wykonania oraz grzywnę, która została wykonana w całości;

Dowód: odpis wyroku k. 16-26v, karta dłużnika k. 38,

informacja o orzeczeniach i pobytach k. 131-134, k. 140-142 dane z KRK k. 197- 199.

IV. Sądu Rejonowego w P. (...) z dnia 02 grudnia 2011 r. w sprawie o sygn. akt **II K 637/11**, z którego kara łączna pozbawienia wolności została wykonana w całości;

Dowód: odpis wyroku SR k. 17-1v, odpis wyroku SO k. 18

informacja o orzeczeniach i pobytach k. 131-134, k. 140-142

dane z KRK k. 197- 199;

V. Sądu Rejonowego w P. (...)z dnia 02 stycznia 2013 r. w sprawie o sygn. akt **II K 877/12**, z którego kara samoistnej grzywny została wykonana w całości;

Dowód: odpis wyroku k. 19, karta dłużnika k. 39, dane z KRK k. 197-

199.

VI. Sądu Rejonowego w P. (...) z dnia 24 czerwca 2015 r. (uprawomocniony 2 lipca 2015 r.) w sprawie o sygn. akt **VII K 119/15**, na karę 1 roku pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby 3 lat, która została zarządzona do wykonania postanowieniem tegoż Sądu z dnia 5 kwietnia 2017 r. w sprawie VII Ko 251/17 i wprowadzona do wykonania 27 października 2017 r. z przewidywanym okresem zakończenia 27 października 2018 r. oraz na karę grzywny wykonaną w całości;

Dowód: odpis wyroku k.120-123, postanowienie k. 124-124v

informacja o orzeczeniach i pobytach k.52-53v,k. 131-134,

k. 140-142, wykaz wykonywanych kar k. 129,

dane z KRK k. 197- 199.

VII. Sądu Rejonowego w P. (...) z dnia 04 sierpnia 2015 r. w sprawie o sygn. akt **II K 475/15** na karę 8 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby 3 lat, która została zarządzona do wykonania postanowieniem tegoż Sądu z dnia 02 lutego 2017 r. w sprawie VII Ko 2777/16, z zaliczeniem na jej poczet 50 dni tytułem uiszczonej grzywny, z przewidywanym okresem odbycia od 27 października 2018 r. do 5 maja 2019 r.

Dowód: odpis wyroku k. 22-22v, informacja o orzeczeniach i

pobytach k.52-53v,k. 131-134, k. 140-142,

wykaz wykonywanych kar k. 129, dane z KRK k. 197-199, postanowienie SR k. 25, postanowienie SO k. 26

VIII. Sądu Rejonowego w W. z dnia 17 października 2016 r. w sprawie o sygn. akt **IX K 638/16** za czyn z art. 288§ 1 kk na karę 4 miesięcy ograniczenia wolności, poddaną kontrawencjonalizacji postanowieniem tegoż Sądu z dnia 12 stycznia 2018 r. w sprawie IX Ko 52/18, wobec uznania czynu za wykroczenie

Dowód: odpis wyroku k. 23, postanowienie k. 33, dane z KRK k. 197-

199.

W izolacji penitencjarnej D. D. pozostaje od 27 czerwca 2016 r., a jego zachowanie jest oceniane jako przeciętne. Skazany dba o czystość i porządek, regulaminowo odnosi się do przełożonych, obecnie bezkonfliktowo funkcjonuje w gronie współosadzonych, uczestniczył w programie resocjalizacyjnym.

Do popełnionych przestępstw przejawia stosunek umiarkowanie krytyczny, nie jest zainteresowany kontynuowaniem nauki w warunkach więziennych, ani dobrowolną terapią odwykową. Szczególnych zainteresowań nie przejawia.

Dowód: opinie o skazanym k. 42-43 i k. 129-130v

W toku rozprawy D. D. chętnie i szeroko wypowiadał się na temat stylu życia prowadzonego przed osadzeniem oraz deklarował zmianę w sferze wyznawanych wartości twierdząc, że w przyszłości chciałby pomagać ludziom i zacząć nowe życie z dala od alkoholu i dopalaczy.

Dowód: wyjaśnienia skazanego k. 294-294v

Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

Dopuszczalność wydania wyroku łącznego – stosownie do dyspozycji art. 569 § 1 kpk podlega badaniu przez pryzmat warunków zezwalających na orzeczenie kary łącznej w stosunku do osoby prawomocnie skazanej wyrokami różnych sądów.

W przypadku D. D., treść wyroku łącznego kształtowały regulacje prawne obowiązujące od 1 lipca 2015 r., o czym przesądził art. 19 ust. 1 Ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o zmianie ustawy Kodeks karny oraz niektórych innych ustaw (Dz.U. z 2015 r. poz. 396). Zaszła bowiem potrzeba orzeczenia kary łącznej w związku z prawomocnym skazaniem mającym miejsce po dniu wejścia w życie powołanej nowelizacji – tj. po 1 lipca 2015 r. Po dacie tej stały się bowiem prawomocne dwa z wyroków jednostkowych wymierzających kary podlegające łączeniu i kwalifikujące się do objęcia wyrokiem łącznym.

Przepisy art. 85 § 1, 2 i 3 kk w obecnym stanie prawnym konstytuują trzy warunki orzeczenia kary łącznej. Są to:

- jednorodność orzeczonych kar lub ich zdatność do połączenia (art. 85§ 1 kk);
- podleganie kary wykonaniu w całości lub w części (85§ 2 kk), co eliminuje z zakresu rozważań kary już w całości wykonane;
- pozostawanie łączonych kar w takiej relacji czasowej do popełnianych przestępstw, aby karą łączną nie została objęta kara za przestępstwo popełnione po rozpoczęciu, a przed zakończeniem wykonywania kary lub kary łącznej podlegającej łączeniu. Innymi słowy, węzłem kary łącznej nie może być objęta taka kara, w czasie odbywania której sprawca popełnił kolejny czyn zabroniony.

Analizując historię skazań D. D. przez pryzmat wskazanych materialno-prawnych przesłanek orzekania kary łącznej należało zatem w pierwszej kolejności stwierdzić brak warunków do objęcia wyrokiem łącznym skazań, z których kary zostały już w całości wykonane i tym samym nie mogą stanowić podstawy kary łącznej. W tym stanie rzeczy, co do wyroków opisanych powyżej w punktach od I do V postępowanie należało umorzyć, jak tego wymaga art. 572 kpk. Na marginesie można jedynie wskazać, że kara 6 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby 2 lat, orzeczona w wyroku II K 72/11 (pkt III), nie została zarządzona do wykonania, a jednocześnie upłynął okres, o którym mowa w art. 75 § 4 kk, co czyni ją karą niepodlegającą wykonaniu, w rozumieniu art. 85 § 2 kk.

Poza zakresem wyroku łącznego musiała pozostać nadto kara ograniczenia wolności wymierzona ostatnim chronologicznie wyrokiem – Sądu Rejonowego w W. z dnia 17 października 2016 r. sygn. IX K 638/16 (pkt VIII), która uległa kontrawencjonalizacji, gdyż czyn za który ją orzeczono stanowi obecnie wykroczenie. W tym zatem zakresie postępowanie o wyrok łączny także musiało zostać umorzone.

Kryteria doboru kar kwalifikujących się do połączenia spełniały natomiast skazania z pozostałych dwóch wyroków jednostkowych. W sprawach: VII K 119/15 (pkt VI) i II K475/15 (pkt VII) orzeczono wobec D. D. kary pozbawienia wolności, które jako kary jednorodnjowe podlegają łączeniu. Jednocześnie żadna z w/w kar nie została wykonana w całości, a osądzone przestępstwa nie zostały popełnione po rozpoczęciu odbywania żadnej z nich.

Zgodnie z treścią art. 86 § 1 kk – sąd wymierza karę łączną w granicach od najwyższej z kar wymierzonych za poszczególne przestępstwa do ich sumy, nie przekraczając jednak wskazanych w tym przepisie limitów przewidzianych dla każdego rodzaju kary. Oznacza to, że granice możliwej do wymierzenia skazanemu kary łącznej pozbawienia

wolności lokowały się w przedziale od 1 roku (najwyższa z kar wymierzonych za poszczególne przestępstwa w sprawie VII K 119/15) do 1 roku i 8 miesięcy pozbawienia wolności (suma obu orzeczonych kar w łączonych wyrokach jednostkowych tj. VII K 119/15 i II K 475/15).

Decydując o doborze techniki łączenia kar, należało mieć na uwadze brzmienie art. 85a kk formułującego zasadę uwzględnienia przede wszystkim celów zapobiegawczych i wychowawczych, które kara ma osiągnąć w stosunku do skazanego, a także potrzeb w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa.

W ocenie Sądu, osiągnięcie tych celów zapewni jedynie połączenie kar na zasadzie zbliżonej do kumulacji ze skutkiem w postaci wymierzenia kary łącznej na poziomie 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności.

D. D. z pewnością nie zasłużył na premię w postaci sprowadzenia kary łącznej do najwyższej z wymierzonych kar, bowiem z uporem powracał na drogę przestępstwa, godził w różne dobra prawne i nie wykorzystał żadnej z darowanych mu szans resocjalizowania się na wolności. Należy podkreślić, że obie łączone kary pierwotnie orzeczono z dobrodziejstwem warunkowego zawieszenia ich wykonania, jednak skazany łamał rygory okresu próby popełniając kolejne przestępstwa.

Wyrok łączny nie służy zaś premiowaniu aktywności przestępczej objawiającej się ilością popełnionych przestępstw, ale stanowi instrument racjonalizowania polityki penalnej Państwa. Jest on obliczony w pierwszej kolejności na osiągnięcie celów prewencyjnych i wychowawczych, które wyraźnie akcentują dyrektywy wymiaru kary łącznej zawarte w art. 85a kk. Zdaniem Sądu, zadania stojące przed karą łączną nie zostaną prawidłowo zrealizowane jeśli kara orzeczona w wyroku łącznym znacząco, bez uzasadnionej przyczyny złagodzi dolegliwość będącą wynikiem wielokrotnego naruszenia prawa. W przypadku D. D. nie sposób dopatrzeć się jakichkolwiek okoliczności uzasadniających sięgnięcie po wyjątkową technikę łączenia kar, jaką jest zasada pochłaniania.

Pozytywna opinia jednostki penitencjarnej skutkowałą odstępniem od połączenia kar na zasadzie pełnej kumulacji, czego domagał się Prokurator. Jednocześnie jej treść nie dawała podstaw do przyjęcia, że skazany w zakładzie karnym zachowuje się nadzwyczaj wzorowo. Regulaminowa postawa, dbałość o ład i porządek w celi oraz zgodna koegzystencja z innymi osadzonymi stanowią oczekiwaną przez Ustawodawcę normę i nie mogą być lokowane w kategorii nadzwyczajnych zasług wymagających wydania wyroku łącznego na zasadzie całkowitej absorpcji kar. Zważywszy, że prezentowany przez skazanego umiarkowanie krytyczny stosunek do popełnionych przestępstw oraz niechęć do podjęcia walki z uzależnieniem budzą uzasadniony niepokój, okres resocjalizacji w warunkach zakładu karnego musi być odpowiednio długi.

Na poczet kary łącznej zaliczono okres odbycia kary w sprawie VII K 119/15 od dnia 27 października 2017 r., a także 50 dni stanowiących równowartość grzywny akcesoryjnej uiszczony w sprawie II K 475/15.

Uznając, że odbywający obecnie karę pozbawienia wolności skazany nie jest w stanie ponieść kosztów postępowania orzeczono o ich przejęciu na rachunek Skarbu Państwa. Wynagrodzenie dla obrońcy ustalono zgodnie z brzmieniem § 17 ust. 5 w zw. z § 4 ust. 1 i 3 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu (Dz. U. 2015, poz. 1801).